

Ποιος φταίει αν τα παιδιά δεν πήραν σωστή αγωγή;

Ανατροφή παιδιού, Γονείς-παιδιά.

Αν τα παιδιά δεν έχουν ανατραφεί σωστά, το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης ανήκει στους γονείς.

Βέβαια, λίγοι γονείς θα το παραδεχθούν. Οι περισσότεροι πιστεύουν – και καμαρώνουν γι’ αυτό – ότι εκπληρώνουν ευσυνείδητα τα καθήκοντά τους. Ποιος όμως φταίει, αν τα παιδιά σας δεν πήραν την αγωγή που θα έπρεπε;

Θ’ αρχίσετε ίσως να διαμαρτύρεστε, ότι φταίει ο Θεός! Αλλά ο Θεός οικονόμησε τα πάντα έτσι, ώστε να γίνει προσιτή η καλή αγωγή των παιδιών σας. Από την αρχή ευλόγησε την ένωση του άνδρα και της γυναίκας, και όρισε αδιάρρηκτο το σύνδεσμο του γάμου, για να μπορούν ενωμένοι οι δύο σύζυγοι, με κοινή την αγάπη τους στα παιδιά, να τα οδηγήσουν προς το καλό! Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός ύψωσε το γάμο σε μυστήριο, παρέχοντας στους γονείς τη θεία χάρη, που είναι απαραίτητη για να εκπληρώσουν το καθήκον της σωστής αγωγής.

Ο Θεός έδωσε στο ίδιο το παιδάκι φύλακα-άγγελο. Με το μυστήριο του βαπτίσματος ξέπλυνε την ψυχή του από το προπατορικό αμάρτημα, και με το μυστήριο του χρίσματος το εφοδίασε με τα ιδιαίτερα χαρίσματα του Αγίου

Πνεύματος έτσι ώστε, με τη συμπαράσταση και μόνο των γονιών, κάθε σπόρος καλός να μπορεί να δώσει «καρπὸν πολύν». Με το μυστήριο, τέλος, της θείας κοινωνίας, το παιδάκι ενώνεται μυστικά με τον ίδιο τον Κύριο, ενισχύεται στην πνευματική του ζωή και παίρνει εγγύηση της αιώνιας ζωής.

Τι περισσότερο λοιπόν θα μπορούσε να κάνει ο Θεός για να ελαφρώσει την προσπάθειά σας; Όχι, δεν φταίει ο Θεός, αν δεν ασκείται η σωστή αγωγή, αν τα παιδιά σας δεν είναι καλά!

Μήπως άραγε φταίνει οι δάσκαλοι; Σ' αυτό θ' απαντήσω με τα λόγια του Ρωμαίου συγγραφέα Κουϊντιλιανού (1ος αί. μ.Χ.): «Τα παιδιά δεν αποκτούν κακές συνήθειες από το σχολείο, αλλά τις φέρνουν μαζί τους στο σχολείο».

Συνήθως το κακό προέρχεται από τους γονείς, που δίνουν στα παιδιά το κακό παράδειγμα. Τα παιδιά από μικρά ακούνε και βλέπουν στο σπίτι πράγματα, που για πολύ καιρό δεν θα 'πρεπε να ξέρουν. Έτσι, από νωρίς συνηθίζουν σε πολλές αμαρτωλές καταστάσεις και γεμίζουν ελαττώματα, πριν ακόμα μάθουν τι είναι ένα ελάττωμα.

Όταν πια έρχονται στο σχολείο, τότε που θ' ασχοληθούν μαζί τους οι δάσκαλοι, είναι πολύ αργά. Συχνά τα παιδιά έχουν ήδη χαλάσει στο σπίτι, και φέρνουν στο σχολείο τις κακές τους συνήθειες, όπως λ.χ. την ψευδολογία, τη δολιότητα, την κρυψίνοια, την αυθάδεια.

Και τι μπορεί να κάνει ο δάσκαλος μέσα στις λίγες ώρες που το παιδί είναι στο σχολείο, όταν στο σπίτι επικρατεί ένα κλίμα εντελώς αντίθετο απ' αυτό που πρέπει;

Μήπως τότε φταίνει τα ίδια τα παιδιά;

Όχι, αγαπητοί! Από το παιδάκι μπορεί να δημιουργήσει κανείς ό,τι θέλει. Η ψυχή του μοιάζει με μαλακό κερί: Πάνω της μπορεί ν' αποτυπωθεί τόσο η μορφή του Θεού όσο και η μορφή του διαβόλου! Κι αυτό εξαρτάται από την αγωγή που θα πάρει.

Συχνά οι γονείς ονομάζουν τα παιδιά τους «αγγελούδια». Με την κακή όμως αγωγή που τους δίνουν, χάνεται από μέσα τους κάθε αγγελική ιδιότητα.

Θα πείτε ίσως, ότι στα παιδιά υπάρχουν ορισμένες έμφυτες κακές κλίσεις. Πράγματι, αυτό συμβαίνει συχνά και είναι συνέπεια του προπατορικού

αμαρτήματος. Το ένα παιδί λ.χ. είναι από τη φύση του δύστροπο, το άλλο οκνηρό, το τρίτο εύθικτο κ.ο.κ.

Γι' αυτό όμως υπάρχει η αγωγή και γι' αυτό υπάρχουν οι γονείς: Για να εμποδίσουν την ανάπτυξη των κακών αυτών κλίσεων. Με τα διάφορα "γυμνάσματα" δαμάζονται και εξημερώνονται τα πιο άγρια ζώα, που ξεχνούν έτσι την αγριότητα και τη θηριωδία τους. Γιατί δεν μπορούμε να «δαμάσουμε» με την αγωγή τις κακές κλίσεις των λογικών ανθρώπων; Αυτές γίνονται ελαττώματα μόνο όταν τις αφήνουμε ν' αναπτύσσονται ανενόχλητα και δεν τις συγκρατούμε με την υγιή και χριστιανική ανατροφή.

«Αλλά», θα πείτε, το «αγόρι μου ή το κορίτσι μου ήταν καλά παιδιά. Τα χάλασαν όμως οι φίλοι τους. Άρα για όλα φταίει το κακό παράδειγμα».

Έστω, ότι έχετε δίκιο. Ποιος, όμως, φταίει, αν τα παιδιά σας έχουν κακές παρέες; Μήπως δεν είναι καθήκον των γονιών να παρακολουθούν με ποιον κάνουν παρέα τα παιδιά τους; Είναι καλός εκείνος ο βοσκός, που αμέριμνος κοιτάζει το κοπάδι του, όταν ένα μέρος του χάνεται στο βάλτο; Κι αν οι γονείς αφήνουν τα παιδιά τους να πηγαίνουν ανεξέλεγκτα όπου και μ' όποιον θέλουν, σε ποιον πέφτει η ευθύνη για την καταστροφή τους; Ασφαλώς στους γονείς.

Από το βιβλίο: Επισκόπου Αικατερίνμπουργκ και Ιρμπίτσκ Ειρηναίου, «Μητέρα, πρόσεχε!». Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 2011, σελ. 100.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>